

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **R. V.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem Horova 17, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2008, čj. 5966/08-1500-607686, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 1. 2009, čj. 30 Ca 105/2008 - 18,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 1. 2009, čj. 30 Ca 105/2008 - 18, **se ruší a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Rozhodnutím žalovaného blíže označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu v Dobrušce (dále také „správce daně“) ze dne 25. 3. 2008, čj. 12306/08/254970/5111. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta 10 000 Kč za porušení zákona č. 254/2004 Sb., o omezení plateb v hotovosti (ve znění do 18. 8. 2008), jehož se měl dopustit tím, že dne 10. 8. 2006 přijal v hotovosti částku 430 098 Kč od společnosti Kooperativa ČR, a. s. K tomuto závěru správce daně a žalovaný dospěl na základě výdajového pokladního dokladu z téhož dne, č. V 126/2006, který je součástí konkurzního spisu úpadce – společnosti Kooperativa ČR, a. s., vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 41 K 32/2001.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou ke Krajskému soudu v Hradci Králové, v níž mj. poukázal na § 6 odst. 2 zákona o omezení plateb v hotovosti, z něhož vyplývá, že uložení pokuty je podmíněno tím, aby příjemce platby musel vědět o porušení zákona. Důkazní břemeno proto bylo na správci daně. Žalobce dále uvedl, že v řízení o uložení pokuty předložil dohodu s úpadcem, z níž vyplývá skutečný průběh platebních operací mezi nimi, tedy provedení platby v několika dílčích platbách, z nichž ani jedna nepřekračuje zákonem stanovený limit pro platbu v hotovosti. Správce daně i žalovaný rovněž nesprávně odmítl provést navrhovaný výslech svědků a důkaz účetnictvím úpadce.

[3] Krajský soud shora uvedeným rozsudkem rozhodnutí žalovaného zrušil, věc mu vrátil k dalšímu řízení a současně mu uložil zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2000 Kč. V odůvodnění rozsudku uvedl, že podmínkou pro to, aby správce daně mohl žalobci jako příjemci platby uložit pokutu dle § 6 cit. zákona, je prokázání, že žalobce skutečně hotovostní platbu ve výši překračující limit dle § 4 téhož zákona přijal. Toto ovšem zatím dle soudu prokázáno nebylo. Soud totiž dospěl k závěru, že správní orgány nesprávně odmítly provedení dalších navrhovaných důkazů.

II.

Stručné shrnutí argumentů uplatněných v kasační stížnosti

[4] Proti tomuto rozsudku podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž výslovně uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Ve vztahu k písm. d) tohoto ustanovení zejména uvedl, že krajský soud ve druhém odstavci na s. 4 rozsudku hovoří o dluhu ve výši 2 750 000 Kč, který však nebyl předmětem řízení a nemohl být splacen dvěma uvedenými splátkami. Soud ve čtvrtém odstavci na s. 4 rozsudku dále uvedl, že žalobce dne 3. 10. 2006 podepsal výdajový platební doklad o převzetí částky 1 750 000 Kč, a že společnost Kooperativa a.s. tímto dokladem dokládala splnění svého závazku. Částka 1 750 000 Kč však nebyla předmětem řízení a výdajový pokladní doklad ze dne 3. 10. 2006 není v této věci důkazem ani součástí spisu. Proto je odůvodnění rozsudku odchýlené od jádra věci, zmatené a rozporné, a celý rozsudek tak je nepřekoumatelný. Tentýž kasační důvod je dán i tím, že se soud nevypořádal z jednou z žalobních námitek, totiž otázkou, zda žalobce musel vědět o porušení zákona o omezení plateb v hotovosti.

[5] Stěžovatel dále setrval na tom, že výslech navrhovaných svědků H. a H. nemůže přispět k objasnění předání peněz v hotovosti, neboť nebyli účastníky této transakce. Navíc byli postiženi též za přijetí platby v hotovosti nad stanovený limit, a proto jejich výpověď nebude mít dostatečnou vypovídací hodnotu. Pravost a platnost výdajového pokladního dokladu žalobce nikdy nezpochybnil, a tak má stěžovatel za prokázané, že vlastnoruční podpisy na něm uvedené potvrzují předání a převzetí peněz v hotovosti v přesně vyčíslené výši v přesně uvedený den. Důkazní moc tohoto prostředku je umocněna tím, že byla poskytovatelem platby předložena konkurznímu soudu jako doklad s plnění nuceného vyrovnání.

[6] Nesprávné posouzení právní otázky soudem ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. stěžovatel spatřuje v nesprávném posouzení otázky, zda výdajový pokladní doklad je

dostatečným důkazem pro určení, zda byl v daný den uskutečněn výdaj konkrétní finanční částky.

III.

Stručné shrnutí vyjádření žalovaného

[7] Žalobce se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnil s napadeným rozsudkem, neboť stěžovatelovým postupem byly porušeny základní zásady řízení před správcem daně. Doklad prokazující splnění povinnosti úpadce dle jeho názoru neprokazuje, ve kterých dnech ke splnění povinnosti docházelo. Krajský soud oprávněně vytkl stěžovateli neprovedení navrhovaných důkazů a nedostatečné odůvodnění tohoto postupu. Žalobce proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek potvrdil.

IV.

Právní názor Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a z důvodů v kasační stížnosti uvedených, shledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

[9] Kasační stížnost je důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval posouzením kasačního důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Přitom dospěl k závěru, že rozsudek krajského soudu je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost.

[11] Jak stěžovatel oprávněně namítá, krajský soud v odůvodnění svého rozsudku jednak opakovaně uvádí nesprávnou výši dluhu, který měl být uhrazen platbou v hotovosti (1 750 000 Kč či dokonce 2 750 000 Kč), jednak odkazuje na výdajový platební doklad, jež se ani datem ani částkou neshoduje s dokladem obsaženým ve spise. Krajský soud též poukazuje na to, že podle žalobcem předkládané dohody mohly být jednotlivé splátky provedeny ve dvou účetních obdobích, což je ovšem opět v rozporu s obsahem spisu, neboť obě měly být provedeny v srpnu 2006. Tyto skutečnosti se dotýkají samotného jádra sporu, jež v rekapitulační části krajský soud zcela správně popsal. Rozsudek krajského soudu je proto zcela nesrozumitelný, neboť odůvodnění vůbec nenavazuje na skutkový děj této konkrétní věci.

[12] Nejvyššímu správnímu soudu je z jeho rozhodovací činnosti známo, že krajský soud vede pod sp. zn. 30 Ca 104/2008 (věc je vedena před NSS pod sp. zn. 1 Afs 37/2009) skutkově i právně velmi obdobnou věc žalobkyně K. H., kde žalovaným je rovněž Finanční ředitelství v Hradci Králové, a kde šlo taktéž o řízení ve věci pokuty za nadlimitní platbu v hotovosti. Z odůvodnění krajského soudu v nyní projednávané věci se jeví, že krajský soud v podstatě doslovně převzal celé své odůvodnění z rozsudku ze dne 20. 1. 2009, čj. 30 Ca 104/2008 - 17, a to včetně zjevných nesprávností v tomto rozsudku obsažených (viz zmiňovaná částka 2 750 000 Kč, která měla být v rozsudku

čj. 30 Ca 104/2008 - 17 správně uvedena jako 1 750 000 Kč, srov. k tomu rozsudek NSS ze dne 3. 6. 2009, čj. 1 Afs 37/2009 - 40, bod 12). Takový postup soudu je však zcela nepřipustný, jelikož v účastnících řízení může oprávněně vyvolávat dojem, že se soud nyní posuzovanou věcí samostatně vůbec nezabýval, ale pouze mechanicky převzal své skutkové a právní závěry učiněné v jiném řízení, aniž by je alespoň přizpůsobil okolnostem tohoto případu.

V.

Závěr

[13] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[14] V dalším řízení je krajský soud právním názorem Nejvyššího správního soudu v tomto rozsudku vysloveným vázán (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne Krajský soud v Hradci Králové v dalším řízení (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2009

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu